

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

II. De Barbarorum incursionibus, tam in Orientis, quàm in Occidentis
partibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

tum fortiuntur: dum voluptas, quæ præfens est, nequaquam subsistit, sed quasi irritamentum est ac procemium sublequentis. Donec Imperator quispiam verè effectus, turbulentam illam voluptatum dominationem procul expellat, regnans deinceps, non autem tyrannide oppressus: aut certè ad extremum usque spiritum serviens, ad inferos detrudatur.

CAP. II.

De Barbarorum incursionibus, tam in Orientis, quam in Occidentis partibus.

Hujusmodi sub initium principatus fuit Zeno, vità intemperans ac dissolutus. Qui verò ejus imperio parebant, tam in Orientis, quam in Occidentis partibus, gravissima perpeffi sunt mala: Hinc Saracenis cuncta vastantibus: illinc Hunnis, qui olim Masfagetæ dicebantur, in Thracias irruptentibus & Istrum trajicientibus, nemine obsistente: ipso etiam Zenone reliqua barbaricum in mortem deprædante.

CAP. III.

De Tyrannide Basilisci, & de Zenonis fuga.

Porro cum Basiliscus Verinæ frater adversus ipsum insurrexisset: erat enim Zeno etiam propinquis suis invius, eò quod omnesturpissimam ejus vitam averfarentur: nullum virile consilium animo concepit. Ignava quippe ac pusilli animi res est nequitia, infirmitatem animi ex eo satis prodens, quod voluptatibus succumbit. Sed contentissimo cursu aufugit, tali tantoque principatu citra pugnam cedens Basilisco. Obsidionem quoque diutissime sustinuit in ipsa Isaurorum regione, quæ illum in lucem ediderat, Ariadnen uxorem, quæ post mariti fugam matrem suam reliquerat, secum habens, & quotquot amici ac fidi erga ipsum remanserant. Ita Basiliscus Romanum imperium adeptus; cum Filium suum Marcum Cæsarem renuntiasset, Zenoni & iis, qui ante Zenonem imperaverant, contrariam viam inire cœpit.

ἔχεσαι. αἰ τῆς ἐν χερσὶν ἡδονῆς ἐχέτω
μῆρας, ὑπέκκαυμα δὲ καὶ ποροίμων ἐπι
ρας γιγνομένης, ἕως ἢ ἀποκράτωρ τις ἐπι
γινόμην. τῷ ὀχλοκρατίαν τῷ ἡδοναίῳ
πλάτησι, βασιλεύων λοιπὸν ἐ τυραννέμε
νος, ἢ μέχρι τελευταίας ῥοπῆς δευδύων, ταῦτα
ἀδὲ καταλάσει.

Κεφ. β'.

Περί ἰσίδων βαρβαρικῶν, ἔντε τῷ ἔμ καὶ
τῷ δὲσφ.

Τοιαῦτα μὲν ἐν καθ' ἑαυτὸν ὁ ζήνων, ὡς
δεδημημένον τὸν βίον. οἱ δὲ γε ὑπερ
κοιοι πορὸς τε ἀνίχοντα, πορὸς τε δὲ νόμῳ
λιον, κακῶς ἔπαχον. ἐνθὲν μὲν τῷ σακκίῳ
βαρβαρῶν πάντα ληϊζομένων. θρακίῳ δὲ
πλήθ' ἐννων τῷ πάλαι μακροσάγειον, ὅτι
δραμόντων, καὶ τὸν ἴσον διαβάλλον μιν
ἀμύνοισι, αὐτὸ δὲ γε ζήνων τὰ ἑπι
πα βαρβαρικῶ τρεπὼ πορὸς βίας ἀφαι
μῆρας.

Κεφ. γ'.

Περί τῆς τυραννίδος βασιλίσκου, καὶ φυγῆς
ζήνων.

Επανασάντ' οἱ βασιλίσκου βαρβαρικῶ
ἀδελφῶ, καὶ τὰ οἰκεία γὰρ αὐτῶ ἐπιπε
λέμωτο, πάντων ἑπίσης τὸν αἰχμῆσι αὐτῶ
βίον ἄποσσεφομένων, ἀνδρῶν μὲν εὐδὲ οὐ
λωσέφρονσιν. ἀχινῆς γὰρ καὶ δύσελπιῶ ἀν
συχρία, ἐν τῆς πορείας ἡδονῆς ἡπῆς τεκμη
εἰς τὰ τὸ ἀνανδρον. Φύγῃ δὲ πορὸς πᾶσι
τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἀκονίσι πορὸς χωρησας τῶ
βασιλίσκου καὶ πολιορκίαν ὑπέστη καὶ τῶν αὐ
τῶν τῶν ἰσαυρῶν πορὸς ἀγαγῶσαν χώραν, ἐχού
ἀμα οἱ ἀριάδην τῶν γαμετῶν, ὕστερον τῶν
μητέρα φυγῆσαν, καὶ ἐτι ἕτερον διεναι ἀν
τῶ μεμνηκῆ. ἔτω γὰρ ὁ βασιλίσκου τῶ
σέφανον τῷ ῥωμαίων ἀναδὲν κάμνον, καὶ
τὸν παῖδα μάρκον ἀνεπαὶν καὶ ἄλλα, ἀπὸ
ανίχας τῶ ζήνωνι, καὶ τοῖς πορὸς ἐβασίλευ
σιν, ἢ δ'.